KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 48.726/1
VAN 7 OKTOBER 2010

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 13 september 2010 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof", heeft het volgende advies gegeven:

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

Het om advies voorliggende voorontwerp van decreet strekt ertoe om voor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bepalingen vast te stellen inzake de begrotingen en de boekhouding, de organisatie van de controle uitgeoefend door het Rekenhof en de controle inzake het verlenen en het gebruik van subsidies, prijzen en giften. De nieuwe regeling vervangt de regeling opgenomen in het decreet van 7 mei 2004 houdende regeling van de begrotingen, de boekhouding, de controle inzake subsidies, en de controle door het Rekenhof, die nog niet in werking is gesteld en wordt opgeheven bij artikel 72 van het ontwerp.

Deze decretale regeling heeft een aanvullend karakter, in die zin dat de algemene regels moeten worden in acht genomen die zijn vervat in de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof, hierna "algemenebepalingenwet" genoemd [(1)]. Eens in werking getreden voor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest [(2)], zal deze wet voor de decreetgever een verruiming inhouden van de bevoegdheid waarover deze met betrekking tot de voornoemde aangelegenheden tot dusver beschikte [(3)] en tevens het toetsingskader vormen voor het uitoefenen van die bevoegdheid. Zo mag in de ontworpen decretale regeling geen afbreuk worden gedaan aan hetgeen wordt voorzien in de algemenebepalingenwet, maar kunnen de in die wet opgenomen algemene regels door de decreetgever wel worden

---

(1) Met de wet van 16 mei 2003 wordt voldaan aan het voorschrift van artikel 50, § 2, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten (hierna: bijzondere financieringswet).

(2) Het koninklijk besluit van 4 mei 2010 houdende, voor wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, uitstel van inwerkingtreding van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof, voorziet in de inwerkingtreding van de algemenebepalingenwet op 1 januari 2012.

(3) Tot zolang de algemenebepalingenwet niet in werking is getreden, zijn de door de gemeenschappen en de gewesten in acht te nemen regels, de federale bepalingen aangewezen in artikel 71, §§ 1 en 3, van de bijzondere financieringswet.

.../...

aangevuld of gespecificeerd. Bestaat een onlosmakelijk verband tussen de om advies voorgelegde regeling en die van de algemenebepalingenwet, dan is het niettemin zo dat het toepassingsgebied van de ontworpen decretale regeling ruimer is dan die van de genoemde wet. Zo beoogt het ontwerp van decreet tevens te voorzien in een regeling betreffende de begroting, de boekhouding, de rapportering en het financieel toezicht op de Vlaamse rechtspersonen [(4)].

Artikel 86 van het ontwerp doet ervan blijken dat het de bedoeling is om de ontworpen regeling op 1 januari 2012 in werking te laten treden, met uitzondering van artikel 23 dat in werking treedt op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum en ten vroegste op 1 januari 2012.

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. In de tekst van het ontwerp worden heel wat hogere normen hernomen of geparafraseerd.

Voorbeelden zijn artikel 5 van het ontwerp, waar de artikelen 3, tweede lid, en 6, derde lid, van de algemenebepalingenwet bijna woordelijk worden hernomen, en artikel 8, eerste lid, van het ontwerp. Het annaliteits-, universaliteits- en specialiteitsbeginsel zijn overigens van toepassing op de gemeenschappen en de gewesten, respectievelijk krachtens artikel 50, § 1, eerste en derde lid, van de bijzondere financieringswet en artikel 10, § 1, eerste lid, van de algemenebepalingenwet, zodat die niet in het ontwerp dienen te worden hernomen.

Andere voorbeelden zijn de artikelen 22, § 3, en 23 van het ontwerp, die de artikelen 6 en 7 van de algemenebepalingenwet ten dele hernemen.

Het overnemen van hogere, reeds van toepassing zijnde normen verdient geen aanbeveling omdat, enerzijds, op die wijze onduidelijkheid kan worden geschapen omtrent de juridische waarde van de overgenomen bepalingen en, anderzijds, steeds het risico op rechtsonzekerheid bestaat indien de betrokken normen niet woordelijk worden hernomen.

---

(4) De algemenebepalingenwet regelt voor de instellingen van openbaar nut, enkel "de organisatie van de controle door het Rekenhof" (zie artikel 50, § 2, tweede lid van de bijzondere wet van 16 januari 1989).

Acht men het, ter wille van de leesbaarheid van het geheel, toch aangewezen om hogere normen in het ontwerp te hernemen, dan verdient het aanbeveling dat telkens uitdrukkelijk wordt verwezen naar de overgenomen norm. Zo kan dan bijvoorbeeld in artikel 5 van het ontwerp worden geschreven: "Overeenkomstig de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof, beginnen een begrotings- en een boekjaar op 1 januari en eindigen ze op 31 december daaropvolgend".

2. Het ontwerp bevat een aantal bepalingen waarin aan de Vlaamse minister bevoegd voor de begroting specifieke bevoegdheden worden verleend (artikelen 6, § 3, 35, § 2, en 49).

Uit de artikelen 21 en 22 van het bijzonder decreet van 7 juli 2006 over de Vlaamse instellingen volgt dat de regering zelf haar werkwijze regelt en dat zij, onverminderd de door haar toegestane delegaties, collegiaal beraadslaagt. De vermelde bepalingen van het bijzonder decreet staan eraan in de weg dat de decreetgever zich inlaat met de verdeling van de bevoegdheden in de schoot van de Vlaamse Regering. Het komt de decreetgever met andere woorden niet toe om aan bepaalde leden van de Vlaamse Regering beslissingsbevoegdheid toe te kennen met betrekking tot door hem aangewezen materies. De betrokken bepalingen van het ontwerp zullen dan ook moeten worden aangepast in de zin dat de bevoegdheid wordt verleend aan de Vlaamse Regering.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

1. In artikel 2, 7/, van het ontwerp wordt 'Vlaamse openbare instelling' omschreven als "een rechtspersoon van type A of B als vermeld in de wet van 16 maart 1954 die behoort tot de Vlaamse overheid of een rechtspersoon met een specifiek statuut dat bepaald wordt door een organiek decreet of een oprichtingsdecreet".

Daarover om verduidelijking gevraagd, deelde de gemachtigde het volgende mee:

"De definitie van "Vlaamse openbare instelling" is opgenomen om de Vlaamse openbare instellingen te kunnen vatten die bedoeld worden in artikel 38 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003.

Concreet gaat het op dit ogenblik in eerste instantie over volgende instellingen :

Type A:
- Financieringsfonds voor schuldafbouw en eenmalige investeringsuitgaven
- Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector
- Fonds Culturele Infrastructuur
- Fonds Flankerend Economisch Beleid
- Fonds Vlaanderen-Azië
- Garantiefonds Huisvesting
- Grindfonds
- Pendelfonds
- Rubiconfonds
- Topstukkenfonds
- Vlaams Brusselfonds
- Vlaams Fonds voor de Lastendelging
- Vlaams Landbouwinvesteringsfonds
- Vlabinvest

Type B:
- Universitair ziekenhuis Gent
- Vlaamse Maatschappij watervoorziening".

Aan de gemachtigde is ook gevraagd wat precies wordt bedoeld met een specifiek statuut. Het antwoord luidt:

"De volgende instellingen (VOI *sui generis*) worden op dit ogenblik in eerste instantie bedoeld:

- (Het) Gemeenschapsonderwijs GO !
- Reproductiefonds Vlaamse Musea
- Vlaams Fonds voor de Letteren
- Vlaamse instelling voor technologisch onderzoek
- Vlaamse Radio- en Televisieomroep".

Aldus wordt in het ontwerp niet op rechtszekere wijze invulling gegeven aan het begrip 'Vlaamse openbare instelling' [5]. De verwijzing naar de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut is overigens onwerkbaar, vermits die wet wordt opgeheven bij artikel 69 van het ontwerp.

Artikel 38 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003 heeft betrekking op "de diensten, instellingen en rechtspersonen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest en bestaan op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet".

In de in het ontwerp gehanteerde definitie wordt niet vereist dat deze instellingen afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest, terwijl dit in artikel 38 van het kaderdecreet wel het geval is. Evenmin is bepaald dat het moet gaan om instellingen die reeds bestonden op 1 september 2003, datum waarop het kaderdecreet in werking is getreden.

De verwijzing naar artikel 38 van het kaderdecreet doet echter nog meer onzekerheid rijzen over de betekenis van die term.

Door de gehanteerde definitie beantwoorden bijvoorbeeld ook de provinciale ontwikkelingsmaatschappijen [6] en de autonome hogescholen [7] aan de definitie van 'Vlaamse openbare instelling', en hetzelfde geldt voor de strategische adviesraden [8], de eigen vermogens en verenigingen zonder winstoogmerk die mede zijn opgericht door de Vlaamse Gemeenschap [9]. Ook wordt geen melding gemaakt van de

---

(5) De onduidelijkheid van de omschrijving 'Vlaamse openbare instelling' brengt ook de onduidelijkheid van het begrip 'Vlaamse overheid' in artikel 2, 11/, van het ontwerp met zich.

(6) Decreet van 7 mei 2004 houdende vaststelling van het kader tot oprichting van de provinciale ontwikkelingsmaatschappijen (POM).

(7) Cf. artikel 254 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap.

(8) Decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden.

(9) Zie bijv. het decreet van 13 april 1999 houdende machtiging van de Vlaamse regering om toe te treden tot en om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Audiovisueel Fonds.

IVA's met rechtspersoonlijkheid, de publiekrechtelijk vormgegeven EVA's en van de privaatrechtelijk vormgegeven EVA's, terwijl dit evenzeer rechtspersonen zijn met een specifiek statuut dat bepaald wordt door een organiek decreet (10).

Indien het de bedoeling is bepaalde categorieën uit te sluiten uit de definitie - wat uit de memorie van toelichting lijkt te volgen -, kan dit best expliciet worden vermeld.

Omwille van de rechtszekerheid dringt een duidelijker en nauwkeuriger omschrijving van het begrip 'Vlaamse openbare instelling' zich op. Ook de memorie van toelichting kan in dit verband nuttig worden gebruikt om één en ander te verduidelijken.

In dit verband wordt ter overweging gegeven om te werken met een gesloten lijst van instellingen waarop de regeling van toepassing is (11). Die lijst kan worden opgenomen in het decreet zelf of in een bijlage bij het decreet, maar de vaststelling van die inventaris van instellingen kan eventueel ook aan de Vlaamse Regering worden overgelaten.

Artikel 3

1. Artikel 3, § 1, van het ontwerp bepaalt dat diensten met afzonderlijk beheer bij decreet worden opgericht en in principe "dezelfde regels als de Vlaamse ministeries" volgen. Het is niet duidelijk welke regels daarmee precies zijn bedoeld: enkel de regels vermeld in titel 2 van het ontwerp of, in het algemeen, alle regels die gelden voor de Vlaamse ministeries (12).

---

(10) Vermits IVA's met rechtspersoonlijkheid, publiekrechtelijk vormgegeven EVA's, strategische adviesraden en eigen vermogens luidens artikel 4, § 1, van het ontwerp onder het toepassingsgebied van het decreet vallen stelt dat op zich geen probleem, maar het door elkaar lopen van de gehanteerde categorieën draagt uiteraard niet bij tot een scherpe aflijning en dus tot rechtszekerheid.

(11) Zie bijv. artikel 1 van de wet van 16 maart 1954.

(12) Uit de memorie van toelichting lijkt te volgen dat enkel de "boekhoudbepalingen van de ministeries" zijn bedoeld.

2. Artikel 3, § 1, van het ontwerp machtigt daarenboven de Vlaamse Regering om "aanvullende bepalingen over begroting en financieel beheer (uit te vaardigen) die verder uitvoering geven aan de decretale bepalingen".

Uit de tweede paragraaf van artikel 3 blijkt dat "[d]e bepalingen van paragraaf 1" alleen betrekking kunnen hebben op een aantal in de ontworpen bepaling vermelde materies. Wat met de "bepalingen van paragraaf 1" precies is bedoeld, is evenmin duidelijk. In die paragraaf zijn immers zowel specifieke decretale regels als aanvullende bepalingen vast te stellen door de Vlaamse Regering vermeld. Zoals de ontworpen bepaling is geredigeerd, zal de beperking voor alle in paragraaf 1 vermelde bepalingen gelden.

Op de vraag welke de omvang is van de delegatie aan de Vlaamse Regering antwoordde de gemachtigde wat volgt:

> "Om uitvoering te geven aan de punten die opgesomd worden in § 2 kan de Vlaamse Regering bepalingen uitvaardigen die afwijken van de regels die gelden voor de Vlaamse ministeries. Indien elders in het voorliggend voorontwerp van decreet voor DAB's een afwijkende regel noodzakelijk geacht wordt, wordt dit gepreciseerd. Dit gebeurt concreet in artikel 11 § 4, artikel 13 § 2 en artikel 20 § 3.
>
> Daarnaast blijft de mogelijkheid bestaan dat in een oprichtingsdecreet van een DAB bijkomende regels worden bepaald, die kunnen afwijken van de regels voor de Vlaamse ministeries".

Gelet op het gegeven dat in artikel 3, § 1, sprake is van "aanvullende bepalingen", zullen die regels evenwel niet mogen afwijken.

3. In een normatieve tekst dienen woorden als "moeten", "dienen te", "het is vereist dat" of "zijn verplicht" waar mogelijk te worden vermeden, aangezien de verplichting al besloten ligt in de aard van de regelgeving. Gelet daarop stelle men artikel 3, § 3, van het ontwerp beter als volgt:

"De diensten met afzonderlijk beheer houden hun jaarlijkse uitgaven binnen de perken van de ontvangsten en van de goedgekeurde limitatieve kredieten van dat jaar".

Artikel 4

Artikel 4, § 1, van het ontwerp omschrijft het toepassingsgebied van het decreet. In 2/ worden de Vlaamse rechtspersonen aangeduid op wie het voorliggende decreet van toepassing is. De rechtspersonen opgesomd onder a), b), d) en e), beantwoorden aan de definitie van 'Vlaamse openbare instelling' zoals omschreven in artikel 2, 7/, en vermeld onder punt c). Gelet op de onduidelijke omschrijving van de term 'Vlaamse openbare instelling', kan niet met zekerheid het toepassingsbereik van dit decreet worden bepaald [(13)], wat dient te worden verholpen.

Artikel 6

Uit artikel 50, § 1, van de bijzondere financieringswet volgt dat het Vlaams Parlement jaarlijks de begroting goedkeurt. Het is derhalve het vertegenwoordigend orgaan dat de uitvoerende macht machtigt om bepaalde uitgaven te doen.

Gelet daarop is niet duidelijk waarom in artikel 6, § 1, van het ontwerp de Vlaamse Regering gemachtigd wordt om de 'begrotingsdoelstellingen' vast te leggen in het regeerakkoord wat trouwens een politiek document is en geen formeel-juridisch statuut heeft.

Artikel 7

Uit artikel 7 van het ontwerp volgt dat als het bereiken van de "begrotingsdoelstellingen" in gevaar dreigt te komen, de Vlaamse Regering maatregelen "kan" nemen om het bereiken van de doelstellingen te verzekeren.

Ook de draagwijdte van deze bepaling is niet meteen duidelijk. Ze kan in elk geval geen bijzondere machten inhouden, omdat die lezing een te ruime bevoegdheidsoverdracht aan de uitvoerende macht zou inhouden. De bepaling zou eventueel zo kunnen worden gesteld dat de decreetgever de regering opdraagt om de nodige (binnen haar normale bevoegdheden liggende) maatregelen te nemen ingeval de begroting dreigt te ontsporen.

---

(13) Gelet op de onduidelijkheid van de reikwijdte van artikel 4, § 1, is ook het toepassingsbereik van artikel 4, § 2, onduidelijk.

Artikel 12

Het zou duidelijker zijn in artikel 12, § 1, van het ontwerp te schrijven: "Bij decreet kunnen specifieke ontvangsten worden toegewezen ...".

Artikel 27

1. De bepaling in verband met vorderingen of verplichtingen die als vastgesteld beschouwd kunnen worden, parafraseert artikel 19 van het koninklijk besluit van 10 november 2009 tot vaststelling van het boekhoudplan van toepassing op de federale Staat en op de gemeenschappen, de gewesten en de gemeenschappelijke gemeenschapscommissie.

Als er toch voor gekozen wordt om de hogere norm te hernemen, met verwijzing naar de bron ervan (zie in dit verband de eerste algemene opmerking), dan mag daarbij gelet op artikel 50, § 2, van de bijzondere financieringswet niet worden afgeweken van de federale norm. Inhoudelijk verschillen sommige van de geparafraseerde bepalingen echter van die hogere norm (''er is een verantwoordingsstuk voorhanden'' is niet helemaal hetzelfde als ''een verantwoordingsstuk is in het bezit van de betrokken boekhoudkundige entiteit'', zoals ook ''zijn bedrag is op nauwkeurige wijze vastgesteld'' niet overeenstemt met de voorwaarde ''het bedrag is nauwkeurig bepaald of is bepaalbaar, als het een verplichting betreft'').

2. Het bepaalde in artikel 27, § 3, van het ontwerp is dubbelzinnig geformuleerd. Door te bepalen dat een vordering in de vermelde gevallen "geannuleerd" kan worden, wordt minstens de indruk gewekt dat het niet enkel om een boekhoudkundige afwaardering kan gaan doch ook om de kwijtschelding van een schuld.

In elk geval kan het in de context van dit ontwerp logischerwijze slechts om boekhoudkundige regels gaan. Dit zou duidelijk tot uiting moeten worden gebracht door de terminologie aan te passen (daartoe kan bijvoorbeeld het werkwoord "afboeken" worden gebruikt of kan worden gesproken over het "afwaarderen" van de vordering).

3. Wat de fiscale vorderingen betreft die vermeld zijn in artikel 27, § 3, 3/, van het ontwerp [14], kan geen delegatie tot kwijtschelding of niet inning gegeven worden aan de Vlaamse Regering. Op grond van artikel 172, tweede lid, van de Grondwet dient de decreetgever deze aangelegenheid immers zelf te regelen.

Artikel 29

Dit artikel stelt dat de rekenplichtige [15] rekenschap moet afleggen over de financiële rekeningen waarvoor hij verantwoordelijk is (§ 1) en dat de rekenplichtigen worden aangewezen door de Vlaamse Regering (§ 2).

Uit artikel 180, tweede lid, van de Grondwet en artikel 10, § 3, van de algemenebepalingenwet volgt dat de rechtsprekende bevoegdheid van het Rekenhof met betrekking tot het nazien en verevenen van de rekeningen van de rekenplichtigen zich ook uitstrekt tot de gemeenschappen en de gewesten [16].

In de memorie van toelichting wordt opgemerkt dat de Vlaamse Regering niet alleen de rekenplichtigen aanwijst, doch tevens zal bepalen aan wie de rekenplichtige rekenschap moet afleggen. Dit laatste is evenwel niet in overeenstemming met de voormelde bepalingen, die het Rekenhof de bevoegdheid daartoe verlenen. Dat sluit evenwel niet uit dat de administratie de boeken van de rekenplichtigen mag inzien en controleren. Indien daarbij fouten worden vastgesteld, dient de administratie echter de rekenplichtige voor het Rekenhof te dagen, dat als enige bevoegd is om de fout te kwalificeren.

---

(14) Volgens de gemachtigde zal artikel 27, § 3, 3/, van het ontwerp primeren op alle decretale bepalingen die vooraf zijn genomen: "Bijzondere decretale bepalingen die in chronologie vóór het rekendecreet vallen, worden door deze algemene bepaling overruled. Niets belet echter de decreetgever na inwerkingtreding van het rekendecreet, opnieuw bijzondere bepalingen te treffen, die dan weer primeren op dit artikel".

(15) Over wat onder het begrip 'rekenplichtige' dient te worden verstaan, kan worden verwezen naar het advies 35.804/1 van 18 september 2003 (*Parl. St.*, Vl. Parl., 2003-2004, nr. 2132/1, 115 e.v.).

(16) Dat de rekenplichtigen van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest rekenschap moeten afleggen over de financiële rekeningen waarvoor zij verantwoordelijk zijn, zoals in artikel 29, § 1, van het ontwerp wordt gesteld, is dus louter een bevestiging van hogere normen.

Artikel 40

Artikel 40, § 1, van het ontwerp regelt de oprichting van reservefondsen bij de Vlaamse rechtspersonen.

Daarover werden door de met het onderzoek belaste auditeur een reeks vragen aan de gemachtigde gesteld, waarop deze als volgt antwoordde:

> "De betrokken bepaling doet inderdaad een misverstand ontstaan. Het is geenszins de bedoeling de spijziging van reservefondsen aan het Vlaams Parlement voor goedkeuring voor te leggen. Hier wordt alleen verduidelijkt dat de spijziging van het reservefonds als een uitgavenpost in de begroting van de betrokken rechtspersonen moet zichtbaar gemaakt worden. Bij de rechtspersonen met een raad van bestuur, zal het Vlaams parlement hiervan dus enkel kennis nemen".

De laatste zin van artikel 40, § 1, verduidelijkte de gemachtigde als volgt:

> "Hier wordt verduidelijkt dat bij de aanwending van het reservefonds, het bedrag dat zal aangewend worden, als een ontvangstenpost in de begroting van de betrokken rechtspersoon moet zichtbaar gemaakt worden. In het geval van rechtspersonen met een raad van bestuur, is het dus de raad van bestuur die door de goedkeuring van de begroting de aanwending van het reservefonds machtigt".

De betrokken paragraaf zal in die zin moeten worden herschreven.

Artikel 45

In artikel 45, 4/, van het ontwerp dient de verwijzing naar "het eerste en het tweede lid" vervangen te worden door een verwijzing naar "1/ en 2/", terwijl naar "3/" moet worden verwezen in plaats van naar "het derde lid".

Artikel 53

Artikel 53 van het ontwerp omschrijft wat onder "subsidie vanwege de Vlaamse overheid" dient te worden verstaan. 'Vlaamse overheid' is gedefinieerd in artikel 2, 11/, van het ontwerp, terwijl in die omschrijving sprake is van "door een instantie die tot de overheid behoort". Allicht is het de bedoeling te bepalen wat onder de term 'subsidie' in hoofdstuk 1 van titel 5 dient te worden verstaan [(17)]. In dat geval kan beter worden geschreven:

---

(17) In de memorie van toelichting wordt opgemerkt dat de gehanteerde definitie in essentie dezelfde elementen vertoont als die waarnaar verwezen wordt in de toelichting bij de algemenebepalingenwet.

"Voor de toepassing van dit hoofdstuk dient onder subsidie te worden verstaan: elke vorm van financiële ondersteuning die wordt verstrekt door een instantie die tot de Vlaamse overheid behoort ...".

Hiermee is echter niet op ondubbelzinnige wijze aangegeven wat de reikwijdte van deze bepaling is. Artikel 11 van de algemenebepalingenwet omvat alleszins ook subsidies verleend door een rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks door één van de gemeenschappen of gewesten wordt gesubsidieerd. De vraag rijst dan ook of de privaatrechtelijk vormgegeven EVA's niet dienen te ressorteren onder deze regeling.

Artikel 63

Artikel 63, § 1, van het ontwerp stelt dat het Rekenhof bevoegd is ten aanzien van de Vlaamse ministeries en de diensten met afzonderlijk beheer, de Vlaamse rechtspersonen vermeld in artikel 4, § 1, 2/, van het ontwerp en de privaatrechtelijk vormgegeven EVA's.

Daarbij rijst de vraag of daarmee alle openbare instellingen zijn gevat die opgericht zijn door de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest of die ervan afhangen, zoals vereist is door artikel 10, § 2, van de algemenebepalingenwet. Deze bepaling lijkt immers geen betrekking te hebben op, onder meer, wetenschappelijke instellingen, onderwijsinstellingen, VZW's en NV's van publiek recht, die wel onder de definitie van artikel 10, § 2, van de algemenebepalingenwet ressorteren.

Deze bepaling dient dan ook zo te worden geherformuleerd, dat zeker en vast de instellingen bedoeld in de algemenebepalingenwet begrepen zijn in de ontworpen regeling. Tevens dient het toepassingsbereik van deze bepaling op een rechtszekere manier te zijn omschreven.

Artikel 69

Artikel 69, eerste lid, van het ontwerp is onduidelijk geformuleerd. Artikel 109 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse wooncode vormt immers geen onderdeel van de wet van 16 maart 1954.

Het volstaat daarom te bepalen dat de wet van 16 maart 1954 wordt opgeheven. Dat daarmee niet wordt geraakt aan de bevoegdheden van de commissarissen vermeld in artikel 109 van het decreet van 15 juli 1997 kan zo nodig worden opgemerkt in de memorie van toelichting.

Artikel 75

Artikel 21 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen, dat artikel 75 van het ontwerp beoogt te wijzigen, luidt:

> "Tot de inwerkingtreding van het decreet van 7 mei 2004 houdende regeling van de begrotingen, de boekhouding, de controle inzake subsidies, en de controle door het Rekenhof, zijn de artikelen 2, 3, 4, 5, 6, 6*bis* en 13 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut van toepassing op het agentschap. Voor de toepassing van voormelde wetsbepalingen wordt het agentschap beschouwd als een organisme van categorie B".

Na de wijzigingen beoogd door artikel 75 en artikel 69, tweede lid, van het ontwerp zal deze bepaling luiden:

> "Tot de inwerkingtreding van het decreet van [nieuwe datum] houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof, zijn de artikelen 2, 3, 4, 5, 6, 6*bis* en 13 van het decreet van [nieuwe datum] houdende de regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending van subsidies, en de controle door het Rekenhof van toepassing op het agentschap. Voor de toepassing van voormelde wetsbepalingen wordt het agentschap beschouwd als een organisme van categorie B".

Het is duidelijk dat dit logisch gezien niet klopt. Deze wijzigingsbepaling zal dan ook aangepast moeten worden aan de bedoeling van de stellers.

.../...

Deze opmerking is van overeenkomstige toepassing voor de artikelen 76 tot 85 van het ontwerp.

Slotopmerking

Er zijn momenteel verschillende decretale bepalingen die afwijken van of strijden met de nieuwe regeling. Bij wijze van voorbeeld kan melding worden gemaakt van volgende artikelen die afwijken van artikel 46 van het ontwerp:

- artikel 9 van het decreet van 31 januari 2003 betreffende de oprichting van het Eigen Vermogen "Flanders Hydraulics";
- artikel 32 van het decreet van 23 december 2005 tot begeleiding van de begroting 2006;
- artikel 38 van het decreet van 19 mei 2006 houdende bepalingen inzake leefmilieu en energie.

Al de afwijkende bepalingen kunnen ter wille van de rechtszekerheid beter expliciet opgeheven worden.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. TISON, L. DENYS,	assessoren van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. K. BAMS, auditeur.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

A. BECKERS M. VAN DAMME